

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2015 a u g u s z t u s hóban : (Ef. 4, 23-24)

„ Újulatok meg gondolkodástok szellemében, s öltétek magatokra az új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény.”

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Isten tartja egybe a mindenséget, s Fiában, Jézusban benne áll fenn minden, amit csak alkotott. Ő mindent belülről ragad meg és tart fenn, méghozzá az örök élet számára tartja fenn. Ha megvonja erejét, akkor az összeomlik és semmi-vé lesz. Ő az aki megvált a pusztulástól, a semmibe-zuhanástól, s megtart. megőriz az örökkévalóság számára. Hiszen ő Atyjában mindent azért alkotott, hogy legyen. Fián keresztül pedig azt az ígéretet s annak megvalósulását hozta, hogy mindezeket a teremtményeket átmentse a halál, a mulandóság, a romlandóság, a megsebzettség létállapotából. egy teljesebb életre, létrendre. Nagyon kedves egyszerűséggel így mondja Urunk: *„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen.”* (Jn.10,10). A bőség (=)a teljességet, tökéletességet, s véglegességet jelenti. Ezért helyes ez a mondat is, hogy *Jézus Krisztusban megjelent közöttünk az örök élet.* Az egész veszendőbe indult, teremtett világot ebbe a megújult létrendbe menti el Jézus Krisztus; (*vagyis önmagába*) A mi életünket is el akarja ebben menteni, bár ezt nekünk is egy határozott döntés erejével akarnunk kell. Ezért mintegy magunkat is felszólítjuk, s egymást is: Mentsd meg a lelkedet! A Jézus Krisztus melletti döntésünk, mely az evangélium szerinti életforma követését is jelenti, ad rá esélyt, hogy lelkünket meg tudjuk menteni az örökkévalóság, vagyis a teljes és boldog örökélet számára. Isten, aki életünk projektjét programozta, de szabadságunkra bízva elengedte, mérlegeli annak érték-kvótáját. Ha megmentésre érdemesíti, akkor azt - számítógépes kifejezéssel élve: - elmenti. Mélyen sorsdöntő feladat ez minden földön élő ember számára, hogy elmentett életet tegyen le az Úr elé. Mert az életet el is lehet veszteni (létezik a lomtár)! Urunk szavára gondoljunk csak: *„Mit ér az embernek, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja? Mert mit adhat cserébe az, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja? Mert mit adhat cserébe az ember a lelkéért?”* (Mk.8, 36-37). Ez az egész, itt elhangzott rész mindenestül a hit, méghozzá a krisztusi hit gondolkodás- és látásmódja, víziója. Ennek kinyilvánulása még várat magára, mert mindezeket ígéletben hordozzuk, s várjuk a Nagy Kinyilvánulás napját. Ez úgy is mondható, hogy ez a hitből fakadó reménység. De ez a reménység az elrejtett dolgok megjelenését várja. Egy győzelmi napot, ahol minden hamisság és aljasság le lesz leplezve. De aki az igazságban él, az elismerést arat (*„Ki mint vet.....”* – alapján). *„Ha valóban órá hallgattatok, megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság.”* (Ef. 4,21.) A csaló, a hazug, az álnok nem állhat meg Isten előtt, vagyis nem kaphat felmentő ítéletet, hanem elmarasztaló ítéletben lesz része. Viszont mindaz, aki az Úrban él, az az igazságban és a szentségben él. Aki az igazságot éhezi és szomjazza, azért boldog, mert nagy lesz a jutalma: A boldog örök élet. Tehát az Úr ígérete már most kezd boldoggá tenni. A hamisság, aljasság viszont beszennyezi a lelkiismeretet, s állandóan nyomasztja a számonkérés jövőképe, melyben nagyon jól tudja, hogy tettéért mi jár. A hamissággal szerzett javak (áljavak) nem képesek az okozott lelki kárt kiegyenlíteni, kárpótolni, netán feledtetni.

Téma. - Így találunk rá az igazság szavára: *„Újulatok meg gondolkodástok szellemében, s öltétek magatokra az új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény.”* (Ef. 4,23-24). A lelki megújulás személyi felelőse:Jézus Krisztus, aki azért jött, hogy mindeket megújítson. **Öltük tehát magunkra az igazságban és szentségben megszilárdult és megújult életet Jézus Krisztusban!** Vagyis szentül, tisztességesen, teljes becsületességgel kell gondolkodnunk, éreznünk és cselekednünk minden körülményeink közepette. Vagyis vessük le a pogány életfelfogás sztereotip magatartásformáit. Ezek: ha hiábavalóságokon járhatjuk eszünket, ha elidegenedünk az istenies élettől, ha eltompulunk lelkileg, ha átadjuk magunkat bűnös, érzéki gerjedelmeknek és indulatoknak, ha kapzsiság és hiúság csalóka és megejtő vonzásának teret adunk szívünkben, s ehhez még hozzá tehetjük a világ szellemének minden hazugságát haragját és erőszakosságát. Ha mindezt levetjük és felöltjük Krisztus mérhetetlen jóindulatát, könyörületességét, szelídségét, áldozatosságát és irgalmát, akkor mondhatjuk, hogy az igazságnak, vagyis az Úrnak követői lettünk. – Mivel a sátán a hazugság atyja, s a világ szelleme, ezért a világ fiai is azon mesterkednek, hogy másoknak eszén túljárjanak, fölé kerekedjenek, kihasználják, megalázzák, zavarba ejtsék, végül pedig megvessék. Szent Pál apostol csokorba köti a krisztusi lelkület paramétereit. Ez

az „ölsétek magatokra” című öltöny szabásmintája. Hallgassuk csak: „Az az Isten akarata, hogy szentek legyetek. Kerüljétek a tisztátalanságot. Mindegyiktek szentül és tisztességesen éljen feleségével, és ne szenvedélyes érzékiségben, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent. Senki se károsítsa meg és ne csalja meg üzleti ügyben testvérét, mert az Úr megtorol minden ilyesmit, ahogy előbb már megmondtuk és kifejtettük. Hiszen az Úr nem bűnös életre hívott bennünket, hanem szentségre. (I.Tessz. 4,3) Aki Jézusban él, az átadta élete irányítását Jézusnak. Márpedig Jézus ismeri az irányt. Mert Ő az Atyától jött, s az Atya felé vezető út irányát jött megmutatni. Sőt, Ő maga az Út! Járjunk tehát az örök élet felé vezető úton, az igazság útján, abban a Jézusban, aki maga az Igazság, az Út és az Élet (Jn.14, 6.) A Benne való élet a garancia arra, hogy odatalálunk, ahová el kell jutnunk. Ezért ő navigál bennünket, nekünk pedig ennek tudatában kell lennünk; át kell, hogy hasson ez a tudat. Nem véletlenül mondja Pál: „Felismeritek-e, hogy bennetek él Jézus Krisztus?” (II.Kor.13,5) . Jézus, mint a Hűséges Tanú, tudja és ismeri múltamat, jelenemet és jövőmet. Annak minden gondolatát, érzését, fájalmát, könnyét, eseményét, történelmét, - méghozzá harcát, kudarcát, győzelmét, türelmét, vagy éppen türelmetlenségét, durvaságát, vagy éppen együtt érző gyengédségét stb. Ismeri elhatározásaimat, azok gyengeségét, vagy éppen szilárdságát, feszültségeimet, fáradtságaimat, reszkető félelmeimet, vagy ujjongó öröm-kitöréseimet. Belső világom, mint egy röntgenfelvétel, vagy mint egy térkép - szeme előtt áll:Mindenestül ismer...isteni – mélyen együtt érző szeretettel!!

Akció program. - Tartsam a szavamat, s ami van, azt mondjam. Tegyem magam megbízhatóvá azzal, hogy amit megígérek, azt tartsam is meg, végezzem is el! Ne mondjam azt, hogy elmentem, ott voltam, beszéltem vele, átadtam az üzenetet, segítettem neki, elintéztam az ügyeit, - ha ugyanakkor nem mentem el, nem voltam ott, nem beszéltem vele, nem adtam át az üzenetet, nem segítettem neki, s nem intéztem el az ügyeit...stb. Ami van, az olyan keményen létezik, hogy szinte fejbe vág, ha nem azt mondom. Mert az Úr az, AKI VAN, mert ez a neve. Benne áll fenn az igazság, s összeüzza azt, aki mást mond, mint amit valóságként átél és érzékel. A mai világ szelleme - eltávolodván Istentől - hazuggá, csalóvá tett sokakat. Csavarosak, fondorlatosak, álnokok és csalók lettek a belső Kontrollt elvesztett embertömegek. Az Istenbe vetett hit - a Valóságba vetett hitet jelenti. Már a zsoltáros idejében is jogos volt a szomorú észrevétel és panasz: „Nincs köztük egy igaz sem. Hazug minden ember.” Szent Pál is hasonló észrevételre jut: „Isten igaz, még ha minden ember hazug is” (Róm. 3,4) Izaiás pedig így panaszodik: „Az álnok ember fegyverei igen gonoszak:mert gonosz terveket kovácsol, hogy hazug beszéddel tönkretegy a szegényt”. (Iz. 32,7.)

Tanúságtétel. - De a hamis világban, azért van kivétel is. Egyik kisközösségi tagunk mesélte el a fiával történetet, aki Németországba ment munkát vállalni. Éppen fizetés után volt, megkapta a pénzt és készülöben volt hazafelé. Valami oknál fogva tárcáját az autó tetejére tette, majd ott felejtette, közben beszállt, s elindult - egyenlőre még szálláshelyére. Menet közben jutott eszébe: Hiszen a pénztárcámat én feltettem a kocsni tetejére ! Természetesen nem volt már meg. Fényes nappal, nyüzsgő városban, s hiába is kereste, azt már az első kanyarban fölvette valaki. Haza telefonált édesanyjának, mert a pénzzel együtt minden irat elveszett. Édesanyja megígérte neki, hogy imádkozik erre a nagyon kilátástalan szándékra, csak ne tegyen magában valami kárt, s ígérje meg, hogy ha meghallgatást nyer az ima,akkor minden vasárnap ezután menjen a szentmisére. Másnap csörög a telefon, s az idős édesanya fia így szólal meg:Ezután minden vasárnap elmegyek a szentmisére. – A megtaláló ugyanis leadta a rendőrségen a tárcát, s abban minden irat és pénz – melyben éppen a havi fizetés lett elhelyezve – hiánytalanul benne volt. Még van becsület, de imameghallgatás is!! Mindez történt egy külföldiektől hemzsegő nagyvárosban....!. Nem véletlen:Hála- és örömkönnök törtek elő a vonal mindkét oldalán.

Igei ima. - Uram Jézus, te látod, mily becsületesen el akarom látni feladatomat. Segíts abban, hogy a munka minden részletében ott legyen a figyelmem és akaratom. A hamis munkavégzéstől és minden megbízhatatlan magatartástól tartsd távol mindig szívemet, hogy amit mondok, gondolok vagy teszek, Érted és miattad tegyem egészen szépen és tökéletesen. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Minden kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek kívánok egy becsületben, lelkiismeretességben elmélyült kegyelmi életet!:

Imával-szeretettel:

Károly, Károcsi atya, testvér. .